TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2023. gada 11. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autopārvadājumi – Kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem – Regula (EK) Nr. 1071/2009 – 6. un 22. pants – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko ir atļauts nodot krimināltiesvedību par smagiem pārkāpumiem saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju braukšanas un atpūtas laiku – Par šiem pārkāpumiem noteikto sankciju neņemšana vērā, vērtējot autopārvadājumu uzņēmuma labo reputāciju

Lietā C-155/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Lejasaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) iesniegusi ar 2022. gada 3. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 3. martā, tiesvedībā

RE

pret

Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld,

piedaloties

Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*] (referente), F. Biltšens [*F. Biltgen*], N. Vāls [*N. Wahl*] un J. Pasers [*J. Passer*],

ģenerāladvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– RE vārdā – *A. Bajraktarevic* un *D. Schärmer*, *Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Austrijas valdības vārdā – *C. Leeb*, *A. Posch* un *J. Schmoll*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Messina* un *G. Wilms*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV 2009, L 300, 51. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 13. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013 (OV 2013, L 158, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1071/2009"), 6. panta 1. punktu un 22. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp RE un *Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld* (Lilienfeldes rajona pārvaldes iestāde, Austrija; turpmāk tekstā – "pārvaldes iestāde") par vairākiem sodiem, ko pārvaldes iestāde ir noteikusi RE par Savienības tiesību normu pārkāpumiem, it īpaši par transportlīdzekļu vadītāju braukšanas un atpūtas laiku.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 1071/2009 1., 2. un 4. apsvērumā ir noteikts:

"(1) Lai pilnībā izveidotu autopārvadājumu iekšējo tirgu ar godīgiem konkurences noteikumiem, būtu vienveidīgi jāpiemēro kopīgi noteikumi attiecībā uz atļauju veikt kravu vai pasažieru autopārvadātāja profesionālo darbību ("autopārvadātāja profesionālā darbība"). Ar šiem kopīgajiem noteikumiem sekmētu autopārvadātāja profesionālo kvalifikāciju, tirgus racionalizāciju, uzlabotu sniegto pakalpojumu kvalitāti pārvadātāju, klientu un tautsaimniecības vispārīgās interesēs, kā arī uzlabotu ceļu satiksmes drošību. [..]

(2) Ar Padomes Direktīvu 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē [(OV 1996, L 124, 1. lpp.)], nosaka obligātos nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu un šim nolūkam nepieciešamo dokumentu savstarpēju atzīšanu. Taču pieredze, kā arī veiktā ietekmes novērtējuma un dažādu pētījumu dati liecina, ka dalībvalstīs minēto direktīvu piemēro ļoti atšķirīgi. Šādas atšķirības rada vairākas negatīvas sekas, jo īpaši konkurences traucējumus un to, ka tirgus nav pietiekami pārredzams un pārbaužu līmenis nav vienāds, kā arī pastāv risks, ka

uzņēmumi ar zemu profesionālās kvalifikācijas līmeni var pavirši un mazāk vērīgi piemērot satiksmes drošības un sociālās labklājības noteikumus, kā rezultātā var tikt nodarīts kaitējums šīs nozares tēlam.

[..]

(4) Tādēļ būtu jāmodernizē pašreizējie noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, lai nodrošinātu to vienotāku un efektīvāku piemērošanu. [..]"

4 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ar šo regulu reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu un šīs profesijas veikšanu."

5 Minētās regulas 2. panta 5. punktā "pārvadājumu vadītājs" ir definēts kā "fiziska persona, ko algo uzņēmums, vai gadījumā, ja uzņēmums ir fiziska persona, tad šī persona vai, attiecīgā gadījumā, cita fiziska persona, kuru tā ir izraudzījusies uz līguma pamata un kura faktiski un nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas".

6 Šīs pašas regulas 3. panta "Autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas prasības" 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, ir jābūt "labai reputācijai".

7 Kā noteikts Regulas Nr. 1071/2009 6. pantā "Labas reputācijas prasības nosacījumi":

"1. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis paredz nosacījumus, kas jāpilda uzņēmumiem un pārvadājumu vadītājiem, lai atbilstu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajai prasībai par labu reputāciju.

Nosakot to, vai uzņēmums atbilst minētajai prasībai, dalībvalstis ņem vērā uzņēmuma, tā pārvadājumu vadītāju un jebkuras citas tādas attiecīgas personas rīcību, kā dalībvalstis to var būt noteikušas. Jebkura atsauce šajā pantā uz uzņēmuma notiesāšanu, sankcijām vai pārkāpumiem nozīmē, ka tie attiecas uz pašu uzņēmumu, tā pārvadājumu vadītājiem un jebkurām citām attiecīgām personām, kā dalībvalstis to var būt noteikušas.

Pirmajā daļā minētajos nosacījumos ir iekļauts vismaz turpmāk norādītais:

[..]

b) pārvadājumu vadītājs vai transporta uzņēmums vienā vai vairākās dalībvalstīs nav bijis notiesāts par smagu kriminālnoziegumu vai sodīts par Kopienas tiesību aktu smagiem pārkāpumiem, kas jo īpaši attiecas uz:
   i) transportlīdzekļa vadīšanas laika un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laika, darba laika un kontrolierīču uzstādīšanu un izmantošanu;

   [..].

2. Piemērojot 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktu:

a) ja pārvadājumu vadītājs vai uzņēmums vienā vai vairākās dalībvalstīs ir notiesāts par smagu kriminālnoziegumu vai sodīts par vienu vai vairākiem IV pielikumā izklāstīto Kopienas tiesību aktu vissmagākajiem pārkāpumiem, dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, [kompetentā iestāde] īsteno atbilstīgu un laicīgu pienācīgi pabeigtu administratīvo procedūru, tostarp, ja vajadzīgs, veicot pārbaudi attiecīgā uzņēmuma telpās.

Ar šo procedūru nosaka, vai īpašu apstākļu dēļ labas reputācijas zaudēšana konkrētajā gadījumā būtu nesamērīga reakcija. Jebkādi secinājumi ir pietiekami pierādīti un pamatoti.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums būtu nesamērīga reakcija, tā var pieņemt lēmumu, ka attiecīgiem faktiem nav nekādas ietekmes uz labu reputāciju. Šādā gadījumā attiecīgos pamatojumus ievada valsts reģistrā. Šādu lēmumu skaitu norāda 26. panta 1. punktā minētajā ziņojumā.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums nav uzskatāms par nesamērīgu reakciju, tad notiesāšana vai sankcija rada labas reputācijas zaudējumu;

[..].”

8 Šīs regulas 12. panta “Pārbaudes” 1. punktā ir noteikts:

“Kompetentās iestādes uzrauga, vai uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pastāvīgi atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām. [..]”

9 Saskaņā ar minētās regulas 13. panta 3. punktu:

“Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no 3. pantā paredzētajām prasībām, tā atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai aptur vai anulē vēlākais, kad beidzas šā panta 1. punktā minētie termiņi.”

10 Šīs pašas regulas 22. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo [Eiropas] Komisijai vēlākais 2011. gada 4. decembrī un nekavējoties ziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, jo īpaši ietver autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai izsniegtās atļaujas apturēšanu, šādas atļaujas anulēšanu un paziņojumu par pārvadājumu vadītāja nepiemērotību.”

11 Regulas Nr. 1071/2009 IV pielikumā ir ietverti šīs pašas regulas “6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto nosacījumu vissmagākie pārkāpumi”.

Austrijas tiesības

12 Saskaņā ar 1991. gada 31. janvāra *Verwaltungsstrafgesetz* (Administratīvo sodu likums; *BGBl.* 52/1991), versijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem (turpmāk tekstā – "*VStG*"), 9. panta 2. punkta pēdējo teikumu personas, kas ir tiesīgas pārstāvēt uzņēmumu attiecībās ar trešām personām, par atbildīgajām amatpersonām var iecelt vienu vai vairākas personas, kuras neietilpst to personu lokā, kas ir tiesīgas pārstāvēt uzņēmumu uz āru un kam ir atbildība izpildīt administratīvos noteikumus par dažām uzņēmuma teritoriāli vai faktiski norobežotām jomām.

13 Atbilstoši 1994. gada 18. marta *Gewerbeordnung* (Amatniecības, tirdzniecības un rūpniecības kodekss; *BGBl.* 194/1994), versijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, 91. panta 2. punktam juridiskai personai, kas nodarbojas ar rūpniecības vai amatniecības darbību, komercdarbības atļauju anulē tikai tad, ja komercdarbības liegšanas pamatojums attiecas uz fizisku personu, kurai ir izšķiroša ietekme uz uzņēmuma darbību, un ja komersants šo fizisko personu nav atcēlis no amata iestādes noteiktajā termiņā.

14 Saskaņā ar 1995. gada 31. augusta *Güterbeförderungsgesetz* (Kravu pārvadājumu likums; *BGBl.* 593/1995), versijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, 5. panta 2. punktu, izņemot Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punktā reglamentētos gadījumus, pārvadājumu uzņēmumam nav labas reputācijas, ja pieteicējs, komersants vai pārvadājumu vadītājs ar galīgu lēmumu ir sodīts ar brīvības atņemšanu uz vairāk nekā trim mēnešiem vai ar naudas sodu vairāk kā par 180 dienām vai par smagiem tādu noteikumu pārkāpumiem, kas attiecas uz darba samaksas un darba nosacījumiem attiecīgajā nozarē vai uz kravu pārvadājumiem, it īpaši uz transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

15 H.Z. *GmbH* – autopārvadājumu uzņēmums, kas savu darbību veic kravu starptautisko pārvadājumu nozarē, – iecēla RE par atbildīgo amatpersonu *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē. Šādā statusā RE uzņēmās atbildību izpildīt *Arbeitszeitgesetz* (Darba laika likums, turpmāk tekstā – "*AZG*") noteikumus.

16 Ar 2019. gada 11. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") pārvaldes iestāde RE kā H.Z. atbildīgajai amatpersonai uzlika vairākus naudas sodus, jo bija pārkāpti *AZG* noteikumi kopsakarā ar, pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV 2006, L 102, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) (OV 2014, L 60, 1. lpp.), un, otrkārt, dažiem Regulas Nr. 165/2014 noteikumiem.

17 Konkrētāk, RE nebija saplānojis S.R., kurš ir viens no H.Z. nodarbinātiem transportlīdzekļu vadītājiem, darba laiku tādā veidā, lai viņš varētu ievērot Regulā Nr. 561/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 165/2014, paredzētās braukšanas stundas dienā. RE nebija arī parūpējies, lai S.R. ievērotu Regulā Nr. 165/2014 paredzētos pienākumus, kuri attiecas uz tahogrāfa izmantošanu, it īpaši saistībā ar pienākumu vadītāja kartē, izmantojot manuālā ieraksta iespējas, ievadīt atsevišķu informāciju, un šis pēdējais minētais pārkāpums veido ļoti smagu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu

(EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV 2006, L 102, 35. lpp.), III pielikuma pārkāpumu.

18 Inkriminēto nodarījumu norises dienā H.Z. bija starptautisko kravu pārvadājumu licence. Tā vadītājs komerctiesību izpratnē vienlaikus bija arī pārvadājumu vadītājs. Savukārt RE nebija nedz pārvadājumu vadītājs, nedz pilnvarotais, kas tiesīgs pārstāvēt H.Z. attiecībās ar trešām personām. RE nebija arī būtiskas ietekmes uz H.Z. pārvaldību.

19 Turklāt dienā, kad uzsākts administratīvā pārkāpuma process, kurā pieņemts apstrīdētais lēmums, sodāmības reģistrā attiecībā uz RE bija iekļauti 113 galīgas sodāmības ieraksti, no kuriem vismaz 65 izrietēja no Savienības tiesību pārkāpumiem, kas izdarīti H.Z. kā autopārvadājumu uzņēmumā. Šīs sabiedrības kā autopārvadājumu uzņēmuma labā reputācija nekad nav tikusi pārbaudīta, ņemot vērā šos pārkāpumus.

20 Ar 2020. gada 29. maija spriedumu iesniedzējtiesa *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Lejasaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) atcēla apstrīdēto lēmumu, jo tai bija šaubas par *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma saderību ar Regulu Nr. 1071/2009. Šī tiesa uzskatīja, ka tajā aplūkojamās valsts tiesību normas nevar būt juridisks pamats RE noteiktajiem sodiem, jo administratīvais process, kura beigās šie sodi tika noteikti, neļāva veikt H.Z. labas reputācijas kontroli un tādējādi uzlikt tai iespējamu sodu. Minētā tiesa uzskatīja, ka gadījumā, ja RE tiek piespriests sods, neviena cita persona par tiem pašiem faktiem nevar tikt sodīta.

21 Iesniedzējtiesa it īpaši vispirms norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1071/2009 22. pantu dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par šīs regulas pārkāpumiem paredzētie sodi, no kuriem viens ir autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas atļaujas anulēšana labas reputācijas zaudēšanas gadījumā, kā tas ir paredzēts minētās regulas 6. pantā, ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Tas, ka ir noteikts sods par smagu Savienības tiesību normu pārkāpumu saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, ir viens no elementiem, kas ļauj raksturot labas reputācijas zaudēšanu. No tā izriet, ka attiecīgais administratīvā pārkāpuma process ir "pasākums" Regulas Nr. 1071/2009 22. panta izpratnē.

22 Pēc tam minētā tiesa ir norādījusi, ka atbildīgā amatpersona *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē nav "attiecīga persona, kā dalībvalstis to var būt noteikušas", Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē. Valsts tiesību normas, kam ir nozīme šādā noteikšanā, proti, Kravu pārvadājumu likuma, versijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, 5. panta 2. punkts un Amatniecības, tirdzniecības un rūpniecības kodeksa, versijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, 91. panta 2. punkts, attiecīgi skar tikai atļaujas veikt profesionālo darbību īpašniekus un personas, kurām ir būtiska ietekme uz darījumdarbību, proti, saistībā ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību, piemēram, H.Z., vadītāju komerctiesību izpratnē vai vairākuma dalībnieku sabiedrībā. Tādējādi atbilstoši iepriekš minētajām valsts tiesību normām sodi, kas ir noteikti atbildīgajām amatpersonām *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē par tādiem ļoti smagiem Savienības tiesību normu pārkāpumiem saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju braukšanas un atpūtas laiku kā tie, kādos ir vainots RE, nevar ietekmēt attiecīgā autopārvadājumu uzņēmuma reputāciju, un tāpēc šādi sodi nedz tiek ņemti vērā, vērtējot šī uzņēmuma labo reputāciju, nedz liek pārbaudīt šādu reputāciju.

23 Visbeidzot, iesniedzējtiesa uzskatīja, ka valsts tiesību piemērošanas izraisītais rezultāts bija pretrunā Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punktā izvirzītajam mērķim un neļāva nodrošināt, pretēji tam, kas prasīts šīs regulas 22. pantā, ar kriminālprocesu saistīto valsts tiesību normu par pārvadājumu uzņēmuma labas reputācijas pārbaudi atturošo iedarbību.

24 Šī tiesa būtībā uzskatīja, ka tajā izskatāmajā lietā vienīgā iespēja nodrošināt administratīvā pārkāpuma procesa atbilstību Savienības tiesībām bija nenoteikt RE sodu, kas neļauj sasniegt šo mērķi, un tādēļ nepiemērot *VStG* 9. panta 2. punktu.

25 Ar 2021. gada 21. jūlija spriedumu *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa, Austrija) atcēla *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Lejasaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa) spriedumu, uzskatīdama, ka iesniedzējtiesa nav pārbaudījusi, vai sods RE ir noteikts tādā veidā, ka tas liek veikt obligātu labas reputācijas pārbaudi atbilstoši Regulas Nr. 1071/2009 noteikumiem.

26 Vispirms *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) nosprieda, ka iesniedzējtiesas vērtējums, saskaņā ar kuru, runājot par tādu Savienības tiesību normu pārkāpumiem, kas attiecas uz transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, tikai vadītājs komerctiesību izpratnē, nevis atbildīgā amatpersona, kas iecelta atbilstoši *VStG* 9. panta 2. punktam, varētu tikt saukts pie krimināatbildības, neizriet no Regulas Nr. 1071/2009. *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) uzskata, ka saistībā ar šiem pārkāpumiem bija jāvadās no principa par darba devēja vai atbildīgās amatpersonas krimināatbildību.

27 Pēc tam šī tiesa nosprieda, ka *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Lejasaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa) vērtējums – saskaņā ar kuru tas, ka sodu uzliek tikai atbildīgajai amatpersonai, neļauj anulēt attiecīgā autopārvadājumu uzņēmuma atļauju veikt autopārvadājumu profesionālo darbību, kas būtu iedarbīgs sods Regulas Nr. 1071/2009 22. panta izpratnē, – attiecīgajā procedūrā nebija nozīmīgs, jo šī procedūra neattiecās uz šādu anulēšanu.

28 Visbeidzot, *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) piebilda, ka Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrā daļa ne vien neizslēdza, bet tieši pretēji, šķiet, liecināja par to, ka šādā anulēšanas procedūrā būtu jāņem vērā arī sodi, kas atbildīgajām amatpersonām kā "attiecīgām personām, ko noteikušas dalībvalstis", šajā gadījumā paredzēti *VStG* 9. pantā.

29 Tā kā pēc 2020. gada 29. maija sprieduma atcelšanas, ko veica *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa), iesniedzējtiesai, kurai lieta tika nodota atpakaļ, ir jāizskata attiecīgais administratīvā pārkāpuma process, tā joprojām pauž tās pašas šaubas, kādas ir paustas minētajā spriedumā par *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma atbilstību Regulai Nr. 1071/2009.

30 Šādos apstākļos *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Lejasaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām ir saderīga valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru personas, kas uzņemas krimināatbildību transporta uzņēmuma vārdā, var nodot fiziskai personai savu atbildību par ļoti smagiem Kopienas noteikumu pārkāpumiem transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laika jomā, noslēdzot savstarpēju vienošanos, ja šādas nodošanas rezultātā netiek veikta labas reputācijas pārbaude Regulas Nr. 1071/2009 izpratnē, kas valsts tiesību normās ir paredzēta tikai gadījumā, ja tiek sodītas personas, kas ir uzņēmušās krimināatbildību un kas to ir nodevušas?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

31 Visas ieinteresētās personas, kas iesniegušas rakstveida apsvērumus Tiesā, apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību.

32 Vispirms visas šīs ieinteresētās personas norāda, ka pamatlietā notiekošais administratīvā pārkāpuma process nav Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā procedūra, jo tā priekšmets ir nevis H.Z. labas reputācijas pārbaude, bet lēmuma, ar ko RE ir noteikti naudas sodi par *AZG* pārkāpumiem, likumības pārbaude. Tādējādi iesniedzējtiesas lūgtajai Regulas Nr. 1071/2009 interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu vai tā attiecas uz hipotētisku problēmu.

33 RE uzskata, ka iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma hipotētiskais raksturs izriet arī no tā, ka pārkāpumi, kuros tas ir vainots, nav vieni no vissmagākajiem pārkāpumiem Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kas paredzēti tās IV pielikumā, tāpēc katrā ziņā ir skaidrs, ka nosacījums, kurš ir izvirzīts tam, lai valsts iestādes varētu uzsākt procedūru, kas ļauj pārbaudīt, vai labas reputācijas zaudēšana ir šajā tiesību normā paredzēts nesamērīgs pasākums, nav izpildīts.

34 Tad Austrijas valdība apstrīd iesniedzējtiesas veikto valsts tiesību interpretāciju, saskaņā ar kuru atbildīgās amatpersonas *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē neietilpst to personu kategorijā, kuru rīcība var ietekmēt uzņēmuma labo reputāciju. Šī interpretācija, ar ko ir pamatots prejudiciālais jautājums, esot pretrunā *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) judikatūrai, no kuras izriet, ka šādas atbildīgās amatpersonas ir "attiecīgas personas, ko noteikušas dalībvalstis" Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, un tādējādi tā esot kļūdaina.

35 Visbeidzot, Komisija atsaucas uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neskaidro raksturu un to, ka nav ievērotas prasības par šāda lūguma saturu, kas ir minētas Tiesas Reglamenta 94. pantā.

36 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā iedibinātās sadarbības starp Tiesu un valsts tiesām ietvaros tikai valsts tiesai, kas izskata pamatlietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Tāpēc gadījumā, ja uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (2023. gada 31. janvāra spriedums, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Uz šādiem jautājumiem attiecas nozīmīguma prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par šiem jautājumiem tikai tad, ja, konkrēti, nav izpildītas Reglamenta 94. pantā izvirzītās prasības attiecībā uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturu vai ja ir acīmredzams, ka Eiropas Savienības tiesību normas interpretācijai vai spēkā esamības vērtējumam, ko lūgusi valsts tiesa, nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu vai ja problēmai ir hipotētisks raksturs (2022. gada 22. septembra spriedums, *Vicente* (Prasība par advokāta honorāru samaksu), C-335/21, EU:C:2022:720, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Pirmkārt, ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesa pietiekami skaidri un precīzi ir norādījusi pamatlietu raksturojošos faktiskos un tiesību elementus, kas ir atgādināti šī sprieduma 15.–29. punktā un ar kuriem ir pamatots Tiesai uzdotais jautājums, iemeslus, kas tai likuši šaubīties par Regulas Nr. 1071/2009 – it īpaši, kā tas izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, šīs regulas 22. panta, kas

aplūkots kopsakarā ar tās 6. pantu, – interpretāciju un saikni, kuru tā konstatē starp šīm Savienības tiesību normās un *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējo teikumu, kas ir piemērojams pamatlietā.

39 Tādējādi lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilst Reglamenta 94. pantā paredzētajām prasībām.

40 Otrkārt, runājot par apgalvojumu saistībā ar prejudiciālā jautājuma hipotētisko raksturu un to, ka nav saistības starp iesniedzējtiesas lūgto Regulas Nr. 1071/2009 6. un 22. panta interpretāciju un pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka šīs regulas 22. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par minētās regulas noteikumu pārkāpumiem tiek uzlikti iedarbīgi, samērīgi un atturoši sodi.

41 Kā izriet no Regulas Nr. 1071/2009 1. panta 1. punkta kopsakarā ar tās 3. panta 1. punktu, uzņēmuma piekļuve autopārvadātāja profesijai un šīs profesijas veikšana ir atkarīga no vairāku prasību izpildes, tostarp prasības par uzņēmuma labu reputāciju. No tā izriet – tas, ka šādu profesionālo darbību veic uzņēmums, kas neatbilst šai prasībai, ir Regulas Nr. 1071/2009 pārkāpums, par kuru dalībvalstīm ir jānosaka sods saskaņā ar šīs regulas 22. pantu.

42 Turklāt, kā izriet no Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta, elementi, kas var ietekmēt uzņēmuma labu reputāciju un attiecīgā gadījumā izraisīt šādas reputācijas zaudēšanu, ir notiesāšana par smagu kriminālnoziegumu un sankcijas par smagiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kā paredzēts Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā.

43 Līdz ar to, lai nodrošinātu, ka pārvadājumu uzņēmuma labas reputācijas apdraudējums, kas varētu izrietēt no tā, ka uzņēmums nav ievērojis šos Savienības tiesību aktus, tiek sodīts iedarbīgi, samērīgi un atturoši, un lai tādējādi izpildītu pienākumus, kuri dalībvalstīm ir saskaņā ar Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punktu un 22. pantu, tām it īpaši ir jānodrošina, ka par smagiem minēto Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kas izdarīti minētajā uzņēmumā, tiktu izvirzītas apsūdzības un uzlikti sodi, šajā ziņā pieņemot vajadzīgās tiesību normas, piemēram tās, kas attiecas uz kriminālatbildību par minētajiem pārkāpumiem.

44 *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējais teikums, kas ir piemērojams pamatlietā, ir viens no šādām tiesību normā, jo, kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, no vienas puses, šis pants autopārvadājumu uzņēmumam atļauj personu iecelt par amatpersonu, kas atbildīga par Savienības tiesību aktu ievērošanu saistībā ar šī uzņēmuma nodarbināto transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, un, no otras puses, šāda iecelšana izraisa kriminālatbildības nodošanu šādi ieceltai amatpersonai par šo tiesību aktu pārkāpumiem, kuri izdarīti minētā uzņēmuma iekšienē.

45 Otrām kārtām, kā izriet arī no iesniedzējtiesas nolēmuma, iesniedzējtiesā ir iesniegta prasība, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma likumību, izskatot šo prasību, kā uzskata šī tiesa, tai saskaņā ar valsts tiesībām ir jāpārbauda šis lēmums kopumā, lemjot it īpaši par prasītājai pamatlietā pārmestās rīcības sodāmību. Tādējādi apstrīdētā lēmuma likumība it īpaši ir atkarīga no tā, vai šajā gadījumā veiktā *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējā teikuma piemērošana ir atbilstīga Regulas Nr. 1071/2009 22. pantam kopsakarā ar šīs regulas 6. pantu. Piemērojot *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējo teikumu, tikai prasītāja pamatlietā var tikt saukta pie kriminālatbildības par aplūkotajiem pārkāpumiem, jo valsts tiesības izslēdz, ka minētās personas rīcība varētu tikt ņemta vērā, lai noteiktu, vai attiecīgā sabiedrība atbilst labas reputācijas prasībai.

46 Tāpēc tas, ka šajā gadījumā tiek piemērots *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējais teikums un tiek uzskatīts, ka pie krimināalatbildības tiek saukta prasītāja pamatlietā, varētu ietekmēt iespēju ņemt vērā attiecīgos pārkāpumus, lai pārbaudītu minētās sabiedrības labo reputāciju, kā paredzēts Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 2. punktā, un noteiktu iespējamās sankcijas, kas saistītas ar labas reputācijas neesamību un kas paredzētas it īpaši šīs regulas 22. pantā.

47 Tādējādi nav acīmredzams, ka iesniedzējtiesas lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu vai ka iesniedzējtiesas uzdotais jautājums ir hipotētisks.

48 Šajā ziņā nav nozīmes RE minētajam apstāklim, ka fakti, kuros tas ir vainots pamatlietā, nav ietverti Regulas Nr. 1071/2009 IV pielikumā uzskaitīto pārkāpumu sarakstā, jo, kā izriet no šī sprieduma 40.–46. punkta, saikne, kāda pastāv starp Regulas Nr. 1071/2009 22. un 6. pantu un *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējo teikumu, kas ir piemērojams pamatlietā, nav atkarīga no tā, vai pamatlietā aplūkotie pārkāpumi ietilpst minētajā sarakstā.

49 Treškārt, jāatgādina, ka tad, ja Tiesa atbild uz prejudiciālajiem jautājumiem, tai saskaņā ar kompetences sadalījumu starp Savienības tiesām un valstu tiesām ir jāņem vērā faktiskais un tiesiskais konteksts, kādā iekļaujas šie jautājumi un kāds tas ir norādīts iesniedzējtiesas nolēmumā (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 21. punkts un tajā minētā judikatūra). It īpaši Tiesai nav jāvērtē valsts tiesību normu interpretācija vai jāspriež par to, vai iesniedzējtiesas sniegtā interpretācija ir pareiza (spriedums, 2013. gada 26. septembris, *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 No tā izriet, ka Tiesai ir jāņem vērā iesniedzējtiesas veiktā valsts tiesību interpretācija par to, ka saistībā ar Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otro daļu nav ņemti vērā pārkāpumi, par kuriem pie atbildības ir sauktas atbildīgās amatpersonas saskaņā ar *VStG* 9. panta 2. punkta pēdējo teikumu, uz kuru ir balstīts šīs tiesas uzdotais jautājums.

51 Tādējādi Austrijas valdības apgalvojums saistībā ar šādas interpretācijas kļūdaino raksturu neietekmē šī jautājuma pieņemamību.

52 No iepriekš izklāstītā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

53 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1071/2009 22. pants kopsakarā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar ko persona, kura uzņemas krimināalatbildību par autopārvadājumu uzņēmumā izdarītajiem pārkāpumiem un kuras rīcība ir ņemta vērā, lai novērtētu šī uzņēmuma labo reputāciju, var iecelt amatpersonu, kas ir atbildīga par Savienības tiesību normu ievērošanu saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, un tādējādi nodot šai pēdējai minētai personai krimināalatbildību par šo Savienības tiesību normu pārkāpumiem, ja valsts tiesības neļauj ņemt vērā pārkāpumus, kuros šādi tiek vainota minētā amatpersona, lai novērtētu, vai pārvadājumu uzņēmums atbilst labas reputācijas prasībai.

54 Pirmām kārtām, ir jānorāda, kā izriet no Regulas Nr. 1071/2009 1., 2. un 4. apsvēruma, ka šīs regulas mērķis ir modernizēt noteikumus par piekļuvi autopārvadātāja profesijai, lai nodrošinātu vienveidīgāku un efektīvāku šo noteikumu piemērošanu dalībvalstīs, lai sasniegtu augstāku

autopārvadātāju profesionālās kvalifikācijas līmeni, racionalizētu tirgu, palielinātu pakalpojumu kvalitāti autopārvadātāju, to klientu un ekonomikas interesēs kopumā, kā arī uzlabotu satiksmes drošību uz ceļiem.

55 Viena no prasībām, kas ir jāizpilda, lai varētu veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, un kas ir paredzēta Regulas Nr. 1071/2009 3. pantā, ir labas reputācijas prasība, kuras nosacījumi ir precizēti šīs regulas 6. pantā.

56 Šajā ziņā, pirmkārt, no Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta pirmās daļas izriet, ka dalībvalstīm ir jānosaka nosacījumi, kas ir jāievēro uzņēmumiem, lai izpildītu labas reputācijas prasību. Tomēr Savienības likumdevējs šīs regulas 6. panta 1. punkta trešajā daļā ir noteicis minimālos nosacījumus, kam šajā prasībā ir jābūt ietvertiem, un viens no tiem šīs tiesību normas b) apakšpunktā ir tas, ka transporta uzņēmums vai pārvadājumu vadītājs nav bijis notiesāts par smagu kriminālnoziegumu vai sodīts par Savienības tiesību aktu smagiem pārkāpumiem, kuri ir uzskaitīti šajā apakšpunktā, piemēram, kas saistīti ar transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku.

57 Otrkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otro daļu, lai noskaidrotu, vai uzņēmums atbilst labas reputācijas prasībai, dalībvalstīm ir jāņem vērā uzņēmuma, tā pārvadājumu vadītāju un jebkuras citas tādas attiecīgas personas rīcību, kā minētās dalībvalstis to var būt noteikušas. Šajā tiesību normā arī ir precizēts, ka jebkura atsauce 6. pantā uz uzņēmuma notiesāšanu, sankcijām vai pārkāpumiem nozīmē, ka tie attiecas uz pašu uzņēmumu, tā pārvadājumu vadītājiem un jebkurām citām attiecīgām personām, kā dalībvalstis to var būt noteikušas, kā arī tiem noteiktajām sankcijām un to izdarītajiem pārkāpumiem.

58 No tā izriet – tas, ka autopārvadājumu uzņēmums, veicot pārvadājumu darbību, ievēro Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā paredzētos noteikumus, ir viens no nosacījumiem, kas tam ir jāizpilda, lai izpildītu labas reputācijas prasību.

59 Tādējādi šīs prasības mērķis ir novērst, ka autopārvadājumu uzņēmumi, kas ir pavirši it īpaši saistībā ar ceļu satiksmes drošības un sociālās labklājības noteikumiem, darbojas iekšējā tirgū, šādā veidā apdraudot Regulas Nr. 1071/2009 mērķi, kas norādīts šī sprieduma 54. punktā.

60 Autopārvadājumu uzņēmuma laba reputācija turklāt ir atkarīga no tā, vai tas nav bijis notiesāts par smagu kriminālnoziegumu vai tā pārvadājumu vadītāji nav bijuši sodīti par smagiem Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā uzskaitītajiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem.

61 Šis nosacījums atbilst gan labas reputācijas prasības mērķim, gan šīs regulas mērķim, ciktāl tā mērķis ir novērst, ka šī uzņēmuma darbību pārvaldību, it īpaši tādu darbības jomu pārvaldību, uz kurām attiecas minētie Savienības tiesību akti, veic personas, kas ir bijušas notiesātas par smagie kriminālnoziegumiem vai kurām ir bijuši uzlikti šādi sodi, lai samazinātu risku, ka šo profesiju veic pavirši pārvadājuma uzņēmumi šī sprieduma 59. punktā norādītajā izpratnē.

62 Visbeidzot, autopārvadājumu uzņēmuma laba reputācija ir atkarīga arī no tā, vai tas nav bijis notiesāts par smagiem kriminālnoziegumiem vai jebkurām citām attiecīgām personām, kā dalībvalstis to var būt noteikušas, nav bijis noteikts sods par smagiem Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā uzskaitītajiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem.

63 Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrajā daļā ietvertais jēdziens "attiecīgas personas", ko dalībvalstis var būt noteikušas, nav definēts nedz šajā regulā, nedz netieši ar atsauci uz dalībvalstu tiesībām. Tādējādi minētais jēdziens ir jāuzskata par autonomu Savienības tiesību jēdzienu, kas Savienības teritorijā ir jāinterpretē vienveidīgi, ņemot vērā ne tikai minētās tiesību normas formulējumu, bet arī kontekstu un tā tiesiskā regulējuma mērķus, kurā šī norma ir ietverta (spriedums, 2022. gada 22. decembris, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Šajā ziņā no paša Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta formulējuma un tā uzbūves izriet, ka "attiecīgas personas" šīs tiesību normas otrās daļas izpratnē ietilpst to personu kategorijās, kuru rīcība ir jāņem vērā, lai pārbaudītu, vai pārvadājumu uzņēmums atbilst šīs regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajai labas reputācijas prasībai. Tāpēc tas, ka šīs personas ir bijušas notiesātas par smagiem krimināInoziegumiem un sodītas par smagiem minētās regulas 6. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, var ietekmēt minētā uzņēmuma labo reputāciju tāpat kā tas, ka pats uzņēmums vai tā pārvadājumu vadītāji ir bijuši notiesāti par smagiem krimināInoziegumiem un ir bijuši sodīti par šiem pārkāpumiem.

65 Ņemot vērā labas reputācijas prasības mērķi, kas ir minēts šī sprieduma 59. un 61. punktā, ir jāuzskata, ka jēdzienā "attiecīga persona" Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē ietilpst personas, kas nav pārvadājumu vadītāji un kas uzņemas atbildību par tādu darbības jomu pārvaldību, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti un kuras ir minētas šīs regulas 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā, un kam tādējādi ir jānodrošina šo tiesību aktu ievērošana šīs jomas darbību veikšanā un jāuzņemas kriminālatbildība minēto tiesību aktu pārkāpumu gadījumā.

66 Līdz ar to, ja dalībvalsts ar tādiem valsts tiesību aktiem kā *VStG* 9. panta 2. punkts autopārvadājumu uzņēmumiem sniedz iespēju personas, kas nav pārvadājumu vadītāji, iecelt par amatpersonām, kuras ir atbildīgas par iepriekšējā punktā paredzēto darbības jomu pārvaldību, ir jāuzskata, ka šādā veidā šī dalībvalsts ir noteikusi šādu amatpersonu kategoriju par "attiecīgām personām" Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrās daļās izpratnē, kuru rīcība ir jāņem vērā, lai novērtētu minēto uzņēmumu labo reputāciju.

67 Otrām kārtām, kā tas norādīts šī sprieduma 40. un 41. punktā, Regulas Nr. 1071/2009 22. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai iedarbīgi, atturoši un samērīgi sodītu autopārvadājumu uzņēmumus, kuri nav izpildījuši labas reputācijas prasību.

68 Viens no šiem sodiem, kā izriet no 22. panta 2. punkta, it īpaši ir atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai apturēšana, šīs atļaujas anulēšana un pārvadājumu vadītāju atzīšana par nepiemērotu.

69 Tā kā pārvadājumu uzņēmumu labā reputācija ir atkarīga no tā, ka tie nav bijuši notiesāti par krimināInoziegumiem vai nav bijuši sodīti par to, ka, veicot savu pārvadājumu darbību, nav ievērojuši Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā paredzētos noteikumus, lai izpildītu minētās regulas 22. panta noteikumus, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka krimināIatbildība par smagiem šo noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti šādā uzņēmumā, tiktu noteikta tādā veidā, ka tā netraucē iedarbīgi, atturoši un samērīgi sodīt par labas reputācijas zaudēšanu, kas varētu izrietēt no minēto pārkāpumu izdarīšanas.

70 Šķiet, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ļauj autopārvadājumu uzņēmumam personu iecelt par amatpersonu, kas atbildīga par to, ka tiek ievēroti Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā paredzētie Savienības noteikumi, ka šī noteikšana izraisa krimināltiesiskās atbildības nodošanu šai personai par šo Savienības noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti, veicot šī uzņēmuma autopārvadājumu darbības, un ka valsts tiesības rada šķērsli tam, ka šādi ieceltas personas rīcība tiktu ņemta vērā, lai novērtētu, vai minētais uzņēmums atbilst Regulas Nr. 1071/2009 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajai labas reputācijas prasībai.

71 Līdz ar to smagi minēto noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti minētajā uzņēmumā pēc šādas iecelšanas, nevar ietekmēt attiecīgā uzņēmuma labo reputāciju.

72 Lai gan šādi ieceltā persona uzņemas atbildību par to darbības jomu pārvaldību, uz kurām attiecas šie paši noteikumi, un tādējādi ietilpst "attiecīgu personu, ko ir noteikušas dalībvalstis" kategorijā Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, notiesājoši spriedumi par smagiem pārkāpumiem un sodi, kas noteikti par šiem pārkāpumiem, nekad neizraisīs nedz attiecīgā uzņēmuma labas reputācijas pārbaudes procedūru atbilstoši šīs regulas 6. pantam, nedz arī tiks ņemti vērā pārbaudēs, kas kompetentajām iestādēm ir jāveic saskaņā ar minētās regulas 12. pantu, lai pārbaudītu, vai uzņēmumi, kam ir atļauja veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, joprojām atbilst šīs pašas regulas 3. pantā paredzētajām prasībām.

73 Tādējādi šādu pārkāpumu izdarīšana neatkarīgi no to skaita un smaguma nekad neizraisīs nedz šādas labas reputācijas zaudēšanu, nedz arī sekojošu atļaujas veikt autopārvadātāja profesionālo darbību anulēšanu vai apturēšanu.

74 Līdz ar to tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, pārkāpjot Regulas Nr. 1071/2009 22. pantu, rada šķērsli autopārvadātāju uzņēmumu labas reputācijas apšaubīšanai un sodu noteikšanai šiem uzņēmumiem, pat ja personas, kas saistībā ar šiem uzņēmumiem ir jāuzskata par "attiecīgām personām" šīs regulas 6. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, ir izdarījušas smagus Savienības noteikumu pārkāpumus, kuri paredzēti minētās regulas 6. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā.

75 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1071/2009 22. pants kopsakarā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar ko persona, kura uzņemas krimināltiesisko atbildību par pārkāpumiem, kas izdarīti autopārvadājumu uzņēmumā, un kuras rīcība tiek ņemta vērā, lai novērtētu šī uzņēmuma labo reputāciju, var iecelt amatpersonu, kas ir atbildīga par Savienības tiesību normu ievērošanu saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, un tādējādi nodot pēdējai minētai personai krimināltiesisko atbildību par šo Savienības noteikumu pārkāpumiem, ja valsts tiesības neļauj ņemt vērā pārkāpumus, kuros tāpēc tiek vainota minētā amatpersona, lai novērtētu, vai minētais uzņēmums atbilst labas reputācijas prasībai.

Par tiesāšanās izdevumiem

76 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 13. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013, 22. pants kopsakarā ar grozītās Regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punktu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar ko persona, kura uzņemas kriminālatbildību par pārkāpumiem, kas izdarīti autopārvadājumu uzņēmumā, un kuras rīcība tiek ņemta vērā, lai novērtētu šī uzņēmuma labo reputāciju, var iecelt amatpersonu, kas ir atbildīga par Savienības tiesību normu ievērošanu saistībā ar transportlīdzekļu vadītāju vadīšanas un atpūtas laiku, un tādējādi nodot pēdējai minētai personai kriminālatbildību par šo Savienības noteikumu pārkāpumiem, ja valsts tiesības neļauj ņemt vērā pārkāpumus, kuros tāpēc tiek vainota minētā amatpersona, lai novērtētu, vai minētais uzņēmums atbilst labas reputācijas prasībai.

[Paraksti]